

גדר שקלים

ב"ש	ת"א	י-ם	כניסה:
5:17	5:16	5:15	4:57
6:12	6:11	6:10	יצאה:
		6:48	ר"ת:

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הנאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

דבר ה'

מאמר השבועי באתר מ"ח ע"י המקובל רבי בנימין שמואלי שליט"א

נותן הצדקה - הוא המקבל

שמוזנותיו מצומצמים, יעשה מהן צדקה, וכל שכן כשהן מרובין. נמצאנו למדים, שכאשר אדם במצוקה ואין לו מספיק כסף, עליו להרבות בצדקה, משום שעל ידי מצות צדקה יתרבה ממונו, מלבד השכר המוכפל שיעיג לו בעולם הבא.

וכמו שאמרו בגמרא (כתובות סו:) "מלח ממון - חסר". פירוש, הרוצה למלוח ממונו שיתקיים - יחסיר ממנו לצדקה. והמשיל זאת רבינו יוסף חיים זצ"ל לשערותיו של האדם, אשר ככל שמרבים לגלחם - כך הם גדלים יותר מהר.

זרעו לכם לצדקה

ואמר על כך רבי שמעון בר יוחאי בזוהר הקדוש בפרשתנו, כי ככל שהאדם נותן צדקה לעני, כך הוא מחיה את עצמו וזוכה לטובות גדולות בעולם הזה מאת הבורא יתברך.

ורבינו הבן איש חי המשיל זאת לאדם שראה בפעם הראשונה בחייו איכר ההולך בשדה וזורק גרעיני חיטה על פני התלמים, ואמר: איזה טיפוש הוא, לוקח חטים טובות ראיות למאכל וזורק אותם לריק. אבל האמת היא, שכל גרעין וגרעין "שנזרק" הרי הוא מצמיח שבולת שלימה ובכחו לתת שפע גדול, וזהו מה שאמר הכותב (הושע י, יב): "זרעו לכם לצדקה", כי הצדקה היא כמו הזריעה, והנותן פרוטה מקבל הרבה כנגדה.

ורבינו האר"י הקדוש היה אומר, כי מצוה זו ניכרת על הפנים של המקיימה יותר משאר כל המצוות. שכן המילה 'פנים' היא מלשון 'פונה לחוץ', כי דרך העולם לגלות את הפנים. וכך גם מצות צדקה שהיא מצוה חיצונית בקום ועשה ע"י נתינת צדקה לעני. ואינה כמצות אהבת ה' וכדומה שהם מצוות פנימיות, ולכן הרגיל במצות צדקה יש הארה מיוחדת על פניו.

והעיקר הוא לתת מתוך אהבה ונדיבות לב, כמו שכתוב: "מאת כל איש אשר ידבנו לבו" וגו'. כי יש הפרש גדול בין הנותן צדקה מתוך אהבה ושמחה, לנוותן מתוך עצבות. וכבר אמר שלמה המלך (שיר השירים ג, ט-ט): "אפריון עשה לו המלך שלמה וכו' עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן". והעיקר הוא: "תוכו רצוף אהבה", וזו המעלה המיוחדת שבה. שנזכה להיות תמיד מן הנותנים בנפש חפצה ובפנים מאירות, שבת שלום ומבורך.

ג' חודשים כנזכר לעיל שהם תשעים יום, הרי תשע מאות ותשעים יום. וכשנכפיל אותם פי שמונה כנגד האשה ושבעת ילדיה, יצא עשרים ושתיים שנה בדיוק. כיוצא בזה, הגמרא (בבא בתרא יא.) מספרת על מונבז המלך שבזבז אוצרות אביו בשני הבצורות וחילקם לעניים. אמרו לו: אבותיך גזזו והוסיפו על אבותם, ואתה מבזבזם?! אמר להם: אבותי גזזו למטה, ואני למעלה. אבותי גזזו במקום שהיד שולטת בו, ואני במקום שאין היד שולטת בו. אבותי גזזו אוצרות ממון, ואני אוצרות נפשות. אבותי גזזו לאחרים, ואני לעצמי. אבותי גזזו לעולם הזה, ואני לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו נח, ח): "והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספק". אשריהם הצדיקים שיודעים מהי ההשקעה האמיתית - להשקיע את הכסף אך ורק למצוות, ולא להבלי עולם הזה החולף כצל עובר.

ומסופר על רבי יעקב קראנץ, המגיד מדובנא, שפעם הוצרך לעשות מגבית עבור דבר חשוב. וכולם תרמו בעין יפה, ובין הקהל היה עשיר מופלג שלא הסכים לתרום כלום. לפני שנפרד מהם הרב, אמר לאותו עשיר: אשריך שאתה מזומן לחיי עולם הבא. התפלא אותו אדם: מדוע ועל מה? ענה הרב ואמר לו: ברצוני לספר לך סיפור. לפני שנים רבות היה עשיר מופלג שלא הפריש צדקה כל ימי חייו, לפני שנפטר - ציוה שיקברו את כל הכסף שלו יחד עמו, ואכן כך היה, קברו את ממונו יחד עמו. כשעלה לבית דין של מעלה, שאלוהו: מדוע לא קיימת מצות צדקה? ענה: אומר לכם האמת, היו הרבה קבצנים ולא יכולתי לדעת מי באמת עני ומי לא, לכן בקשתי שיקברו את הכסף והזהב עמי, כדי שכעת תאמרו מי הם העניים ותתנו להם את כל ממוני. אמרו בבית דין של מעלה, נבדוק אם יש עוד שני אנשים שעשו כמותך - אז מגיע לך עולם הבא. וכשבדקו מצאו שיש עוד אדם כמוהו, ושמו קרח שנבלע באדמה יחד עם כל רכושו.

כעת, המשיך הרב לומר, כנראה שאתה תהיה האדם השלישי שיבלע כספו וזהו עמו, ותהיה בעולם הבא יחד עם קרח... דברי הרב נגעו לליבו של העשיר, ומיד תרם סכום הגון לצדקה, ובכך זיכה את עצמו לחיי עולם הבא.

מלח ממון - חסר

וככל שאדם ירבה בצדקה - כך יתרבה ממונו, כמו שאמרו חז"ל בתלמוד (גטין ז.) אם רואה אדם

"דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לִבּוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי" (כה, ב) יש להבין, מהו הלשון: 'ויקחו' לי תרומה? לכאורה היה צריך לומר 'ויתנו' לי תרומה!

אלא, בא ללמדנו כי האמת היא, שמי שנותן - הוא המרויח. כי הוא מקבל על כך שכר רב ומתבטלות מעליו ומעל בני ביתו כל גזירות קשות ורעות. כפי שהגמרא (שבת קנז:) מספרת, על אותם חוזים בכוכבים שאמרו לרבי עקיבא על בתו שנולדה, כי בליל חופתה יכיש אותה נחש. והנה, בליל חופתה לפני שהלכה לישון, הכניסה את המחט שהיה תחוב בשערותיה בתוך חור שבכותל הבית, ובדיוק הכניסה את המחט בתוך עין של נחש שהמתין לה שם, ומת. בבוקר מיהר רבי עקיבא לבא לביתה וראה שהיא בריאה ושלמה, והנחש מת בפתח החור. שאל אותה רבי עקיבא: איזה מעשה טוב עשית? ענתה לו: בלילה עמד עני על פתח בית החתנות וביקש אוכל. ונתתי לו את המנה שלי. שמח רבי עקיבא שמחה גדולה והלך ודרש: "וצדקה תציל ממות", ואפילו ממיתה משונה רחמנא-ליצלן.

ועל בנימין הצדיק מסופר (בבא בתרא יא:), שפנתה אליו אשה אלמנה ובקשה צדקה. אמר לה: אין מעות בקופה של צדקה. אמרה לו: יש לי שבעה ילדים, ואם אתה לא נותן לי אוכל כולנו מתים ברעב, כשראה בנימין הצדיק את המצב הנורא נתן לה צדקה ממעותיו. לימים, חלה בנימין הצדיק ונטה למות, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: המציל נפש אחת מישראל כאילו הציל עולם מלא, והאדם הזה הציל שמונה נפשות! מיד הוסיפו לו עוד עשרים ושתיים שנה.

והטעם לכך שהוסיפו לו דווקא עשרים ושתיים שנה - יתבאר על פי המבואר בתלמוד (סוטה כ.) שכל זכות שאדם עושה - עומדת לו למשך שלשה חודשים, שבהם יהיה מוגן מכל מיני פורענויות. והגמרא (בבא בתרא ט:) אומרת, כי הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות, והמפייסו מתברך באחת עשרה ברכות. ומעתה מובן, כי כשבנימין הצדיק נתן לאותה אלמנה כסף, כנראה שגם פייס אותה, והפיוס הועיל גם לשבעת בניה, נמצא שבשכר כל פיוס ופיוס זכה בנימין לאחת עשרה ברכות, וכל ברכה שכרה למשך

התורמים יזכרו גם בתפילה מיוחדת בתענית אסתר

כמידי שנה בשנה ניתן להעביר את מעות 'זכר למחצית השקל' עבור פעילות והפצת התורה שע"י ישיבותינו (ערך המחצית השקל 30 ש"ח).

שמות התורמים ובקשותיהם יעברו למו"ר ועט"ר המקובל רבי בנימין שמואלי שליט"א! 02-624-9000

באחד באדר משמיעין על השקלים זכר למחצית השקל

האמירה שעושה לשם מצוה גורמת השראת קדושה

"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם" (כה, ח)

בפרשת קדישתא דא אמר ועשו לי מקדש, וכן אמר ויקחו לי תרומה, למרמז דבמילי קדישא איבעי למימר האי מלה לקדושה, בכל עובדא דיעבד לימא הכי האי לשם קדושה, כי היכי דבעי בכורסייא דמניחין בברית מילה לשם אליהו הנביא זכור לטוב (רבנו הבית יוסף במגיד מישרים פרשת תרומה).

א. ע"פ דברי המגיד הנזכרים וכן על פי הזוהר הקדוש (לך לך דף צג ע"א) צריך להזהר שקודם המילה ייחד כסא לאליהו הנביא זכור לטוב ויאמר בפיו דווקא "זה הכסא של אליהו הנביא מלאך הברית וכו'".

ב. כמו כן כתב רבנו האריז"ל (שעה"כ דף ס"א ע"ד) שכאשר קונה צרכי שבת יאמר בפיו לכבוד שבת קודש. משום שעל ידי הדיבור ממשיך הארת קדושה מקדושת השבת על אותו דבר שעוסק בו (עיין שו"ת תורה לשמה סימן תק"כ).

ג. וכן כשמתקין בסוכה כסא אושפיזין, יאמר בכל לילה זה הכסא של שבעה אושפיזין עילאין קדישין (הגר"ח זיע"א בבניהו על תיקו"ז כב).

ד. ומכאן דהוא הדין לכל דבר מצוה או שמכין דבר למצוה, וכן הבונה בית צריך שיאמר בפיו שבונה דירה לעבודתו יתברך (זוהר תזריע דף נ ע"א) וכן כשמכין חופה לבנו יזמין השכינה בפה (עיין זוהר ח"ב דף קס"ט וברמ"ק באור החמה שם).

ה. המדליק נר לעילוי נשמת צדיק או אחד מקרוביו יאמר בפיו הריני מדליק נר לעילוי נשמת וכו' כי בכל ענין הדיבור פועל (שו"ת תורה לשמה סימן תק"ו).

בניית ביהמ"ד וביהמ"ד

"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם" (כה, ח)

נצטוינו בזה לבנות בית המקדש והוא לבנות בית לה' מוכן להיות מקריבים בו הקרבנות וחוגגים אליו שלש פעמים בשנה (ספר המצוות עשה, כ) ובכלל זה נצטוינו לבנות בית הכנסת ובית המדרש לתפילה ולימוד תורה (עבד המלך משם השדי חמד מערכת בי"ת אות מג והאחרונים).

א. כופין בני העיר זה את זה לבנות להם בית כנסת ולקנות להם תורה נביאים וכתובים (שו"ע או"ח קנ, א).

ב. מעיקר הדין יש לבנות את בית הכנסת בגבהה של עיר ושיהיה גבוה מכל הבתים (עיין שו"ע שם ס"ב), אך בימינו כיון שבונים בניינים גבוהים נהגו להקל בזה, ומכל מקום ראוי שחלל בית הכנסת יהיה גבוה לכבוד ויופי.

ג. מי שבונה בית הכנסת יוועץ תחילה במורה הוראה הבקיא בהלכות אלו כי יש פרטים חשובים בצורת הבניה, הפתחים והחלונות ועוד (בית הכנסת כהלכה פ"כ ס"א).

ד. טוב שיהיו לבית הכנסת שנים עשר חלונות (זוהר פרשת פקודי, שו"ע או"ח צ, ד), ונחלקו הפוסקים אם יש קפיא דווקא י"ב או אפשר אפילו יותר (שם פ"ד ס"ו).

רמז מאותיות "ממון" שהכסף חוזר

"דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנֶנּוּ לְבֹו תִקְחוּ אֶת תְּרוּמַתִּי" (כה, ב)

בעל ההפלאה (הפלאה כתובות סו:) מביא רמז נפלא לכך שבצדקה הנותן הוא המקבל, באומרו, כי האותיות "ממון", כשתכתבם במילוי (מ-מ, מ-מ, ו-ו, נ-נ) תקבל עוד פעם את המילה "ממון". אך זאת בתנאי שהמילה "ממון" נכתבת חסר ו', אבל במילה "ממון" עם ו', אין למילוי האותיות מילה עם משמעות. ונמצא שכאשר "מחסרים" מן הממון עבור צרכי צדקה, מקבלים שוב פעם את הממון, שפירושו: עוד כסף, אבל כאשר הממון "מלא" ולא מחסרים ממנו כלום לצדקה, לא יוצא מזה כלום...

זהב וכסף ונחשת אלו הימים שיש בהם קריאת התורה

"וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵתָם זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת" (כה, ג)

תרומה - אותיות "תורה-מ", רמז למה שאמרו חז"ל (תנחומא בשלח סי' כ ועוד מדרשים) שלא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן שירד לישראל במשך מ' שנה. וגם התורה עצמה רמוזה באות מ' כי התורה ניתנה בארבעים יום (בעל הטורים בתוספת). וצריכים אנחנו ליקח את התורה וללמוד בה ונעשה בה ליקוחין וקדושיין. ואם תשאל, הרי אנחנו עובדים ואין לנו פנאי? התשובה היא, יש לך ימים שאפשר לעסוק בתורה, וכמו שרמזו בפסוק "זהב וכסף ונחשת", שהם ראשי תיבות של כל הימים שיש בהם קריאת התורה, ורמזים במילים "זהב כסף נחשת": "זהב" - ז' - שבת קודש, ה', ב', - ימים שני וחמישי, "כסף" - ראשי תיבות: כפור, סוכות, פסח פורים, "נחשת" - נרות [חנוכה], חודשים [ראשי חודשים וכלול בזה ראש השנה שהוא גם ראש חודש] שבועות, שמיני עצרת, תעניות (החתם סופר בספרו תורת משה).

לא אבוא לירושלים של מעלה עד שאבוא למטה

"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם" (כה, ח)

הנה הגמ' אומרת בתענית (ה): אמר רבי יוחנן, אמר הקב"ה לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא לירושלים של מטה. ושואלת הגמ' וכי ירושלים למעלה? ומתרצת כן, דכתיב (תהלים קכב, ג) "ירושלם הבנויה כעיר שחבורה לה יחדיו". ומשלו משל לאדם שגר בבנין של ב' קומות ודירתו היתה בקומה ראשונה, ומעליו גר חברו, ויהי היום ונפל הבנין, אמר הדייר שדר בקומה העליונה, תבנה למטה כדי שאוכל לבנות למעלה, אמר לו אין לי כסף, הלך לב' ד"ב אמר להם שרוצה לבנות ולא יכול כי הדייר שגר למטה אינו יכול לבנות מחמת שאין לו כסף, לכן אם אפשר אני אבנה למטה, ואגור שם וכאשר יהיה לו כסף הוא יקנה ממני ויגור שם ואני אבנה למעלה, ופסקו לו כמו שאומרת ההלכה (עי' ב"מ קיז. ושו"ע ח"מ סי' קס"ד ס"ה) שיעשה כך שהדייר העליון יבנה לעצמו למטה ויגור שם עד שלחבירו יהיה ממון.

עוד ענייני פרנסה

והוא המזמין לו פרנסתו במלאכתו ובעסק שעוסק, לכן לא איכפת לו אם עבר זמן העסק ולא עסק בו, כי בודאי הקב"ה יזמין לו פרנסתו מדבר אחר, ואף על פי שלפעמים נראה לו בחוש שעל ידי שלא עשה אותו העסק, הפסיד ריוח שיהיה ראוי להרויח באותו העסק. ולכן לאדם כזה שהוא מאמין באמת בכך תהיה לו הצלחה בעסקיו מאיתו יתברך (בן יהוידע ברכות לה ע"א).

מועיל לאדם בתרתי, האחד אפילו אם הוא קובע לתורה שתיים ושלוש שעות דווקא, ושאר היום עוסק במלאכה, נחשב לו כאילו כל היום עסק בתורה. דקיימא לן כל קבוע כמחצה על מחצה דמי. והתועלת השניה, כיון שאם נזדמן לו עסק הכרחי בשעות אלו שהם קבועים לתורה, והוא מניח העסק ואינו מבטל לימוד התורה, נמצא הוא מאמין שכל עסקיו נעשים בהשגחתו יתברך,

י. קביעות לימוד התורה בכל יום ובשעות ידועות שלא יבטלנו אפילו אם נזדמן לו עסק גדול והכרחי הנה זה

כל הפושט נותנין לו!

ניתן להעביר מעות מתנות לאביונים שיחולקו בו ביום בתכלית ההידור ע"י מו"ד שליט"א שמנות התורמים יכנסו אל הקודש פנימה להיושע בכל הישועות | 02-624-9000

מהתנות
לאביונים

המקובל רבי אברהם הכהן זצוק"ל - ז' אדר

ממייסדי ותומכי ישיבת "נהר שלום"

המקובל כה"ר אברהם הכהן זצוק"ל זכה עוד להימנות על חכמי המקובלים בישיבת בית אל בעיר העתיקה, אך לאחר שנחרבה, יחד עם מור"ר כמוה"ר רבי מרדכי שרעבי פתחו את ישיבת המקובלים "נהר שלום" כדי שלא יפסקו התפילות ע"פ כוונות הרש"ש זיע"א. סיגופים ותעניות רבים היה עושה רבי אברהם הכהן, ובמשך שנים רבות היה עושה תעניות הפסקה משבוע לשבוע, וכשהיה פותח את הצום בקידוש של ליל שבת קודש היו באים קהל רב לשתות את שיורי כוס היין עליו קדש, ערבבו בשתי פחיות יין וחלקום לבאים אשר ראו במשקה זה סגולה לרפואה והצלחה, בתום הקידוש נהג חכם אברהם הכהן לברך את הבאים איש איש כפי צרכו.

לאחר תקופה ארוכה כאשר נחלש סיפר מור"ר הסבא קדישא שליט"א שרבנו מרדכי שרעבי זיע"א ביקש ממנו שיפסיק התעניות ההפסקה והספיק.

כפיצת הדרך בימינו בישיבתנו הקדושה "נהר שלום"

מספר מור"ר עט"ר - היה מכתת רגליו ממקום למקום להביא כסף להחזקת הישיבה, כדי שמוורנו ורבנו יוכל לשבת בנחת להרביץ תורת הסוד לעדרים, ושהיו מכוונים ויתפללו בסידור הרש"ש. חזקני ירושלים עוד זוכרים את ר' אברהם הכהן שהיה בא לבתי הכנסיות בשבת קודש ועושה מגבית עבור הישיבה. פעמים רבות היה עושה שבת בתל אביב יפו והיה שובת בביתו של הרב החסיד ר' עזרא פרחיה הכהן בתל אביב ברחוב השוק 3. [הוא אביו של הרב חיים הכהן זצ"ל "החלבן", ובזמנו רבי עזרא היה ממש הפתרון של ישיבתנו הקדושה] והולך לשבעה בתי כנסיות לעשות מגבית עבור הישיבה, ואנחנו זכינו שהייתי הולך עם מור"ר אבי שליט"א לביתו של חכם עזרא פעם בחודש, וכן הייתי הולך בחגים לבקר אותו עם הצדיק המקובל כה"ר יוסף וולטון זצ"ל, והיה רבי עזרא ובנו ר' חיים מספרים לנו על רבי אברהם הכהן דברי פלאות וספרו לנו ששבת אחת הלך רבי אברהם לכתת רגליו בבתי כנסיות בסביבתם ואחר כך ביקש לילך לשכונת "התקוה" לבית הכנסת רשב"י ברח' דרך לוד שהוא רחוק מביתו רגלית מהלך חצי שעה ובפרט שר' אברהם היה למעלה מגיל תשעים לקחה לו הדרך הרבה זמן, ומכיון שהיה השעה 10 בבוקר אמרו לו אברהם, עד שתגיע לבית הכנסת רשב"י של המצרים בשכונת התקוה יקח לך לפחות עד השעה עשר ארבעים וחמש, לכן לא כדאי לכבודו לילך לשם כי כבר המתפללים ישונו אל ביתם. אמר הרב אברהם לו חיים בא עמי ונלך, תתפוס לי בחגורה שלי ותבא, והם מספרים לי את המעשה ובוכים בדמעות ואומרים לי, לא עברו 3 דקות וכבר הרב אברהם הכהן היה עומד על התיבה ודורש. פלא פלאות עשה הרב קפיצת הדרך וברגע אחד הגענו למקום ואנחנו שומעים ומתפלאים איך וכיצד ר' אברהם אוהב התורה וחפץ שיהיה כסף לישיבה כדי שהרב שרעבי יקרב את הגאולה בלימוד הקבלה. זכותו תעמוד לנו ולכל עם ישראל.

ולא אכל מהבשר ואח"כ רוצה לאכול מאכלי חלב מה הדין?
תשובה: אף שלדעת מרן מותר לאכול גבינה לאחר תבשיל של בשר (יר"ד ס' פט ס"ג) מכל מקום כבר פשט המנהג להמתין שש שעות כדין אכילת בשר ואין לשנות (הליכות עולם ח"ז עמ' כט).

שאלה: תנור חימום עם סלילים של אש, מכוון ע"י שיעון שבת להידלק בשעה אחד עשרה בלילה, אם מותר לטלטלו כדרכו ממקום למקום קודם שידלק?
תשובה: תנור אסור לטלטלו בשבת בעודו דולק, לכן אם התנור לא היה דולק בבין השמשות יכול לטלטלו כדרכו קודם שידלק שלא חל עליו דין בסיס לדבר האסור, אך אם היה דולק בבין השמשות של ערב שבת אסור לטלטלו כדרכו אף אחר שנכבה (עיין ילקוט יוסף כרך ב' עמ' תכה, שיש איסור לטלטל תנור חימום בעודו דולק, ולכן אם היה דולק בבין השמשות נאסר בטלטול אף אחר שנכבה, כמבואר בשו"ע סי' ס"ז, ויכול לטלטלו בשנינו, שו"ע סי' ט).

שאלה: יולדת תוך ל' יום ללידה, האם יכולה לשתות נס קפה לאחר שלש שעות מאכילת בשר או שצריכה גם להקפיד על שש שעות מלאות?
תשובה: כל חולה שאין בו סכנה יכול להקל לשתות או לאכול מאכלי חלב לאחר שלש שעות ויולדת תוך ל' יום מוגדרת כחולה שאין בו סכנה (כה"ח סי' פט' ס"א).

[הרבנים המשיבים: הרה"ג שלמה חיים אלימלך, הרה"ג עובדיה יוסף בן שלום, הרה"ג יעקב דניאל הנסב, הרה"ג יעקב כהן, הרה"ג דן צביון והרה"ג ינון שמש]

שאלה: האם מותר להקפיא מים בשבת או שיש לחוש בזה לאיסור בונה?
תשובה: אין איסור בונה אלא כשמקבץ חלק אל חלק ודיבק הכל עד שיעשו גוף אחד (כלשון הרמב"ם פ"ז ה"ו) משא"כ בהקפאת מים לא שייך דבר זה (ועיין חזו"ע ח"ד עמוד רלח).

שאלה: האם ניתן לקיים סעודת שבע ברכות באירוע בר מצווה, או שיש בו משום "אין מערבין שמחה בשמחה"?
תשובה: מותר לערוך סעודת שבע ברכות בתוך בר מצווה מכיון שאין שום חובה לעשות סעודה בתוך השבע ברכות אלא שאם עושה סעודה עם כל התנאים (עשרה ופנים חדשות) חובה לברך ז' ברכות ובה לא אומרים אין מערבין שמחה בשמחה (שו"ת רב פעלים ח"ד תאה"ז סי' ו', ושו"ת בצל החכמה חלק ה' סי' י).

שאלה: טיגנתי חביתיות עם חלב במחבת, ולאחר מכן ניקיתי את המחבת היטב וטיגנתי בו בצל, האם מותר לערבו עם כבדים וחזה עוף?
תשובה: אסור, כיון שחריפות הבצל מחזקת את טעם החלב מהחביתיות, ואם יניחו אותו בתוך הבצל זה כמו להניח חלב בתוך הכבדים (עי' שו"ע יורה דעה סימן צו ס"א ב ובאחרונים שם).

שאלה: שתי מרק צלול שבושל בתוכו בשר או עוף

זכירת מעשה עמלק ומחייתו

נכנסים לימי הפורים ובשבוע הבא נקרא פרשת זכור בה נצטוינו למחות זרעו של עמלק ואמרו חז"ל "אין השם שלם ולא הכסא שלם עד שימחה זרעו של עמלק" ולבאר ענין זה צריך להקדים מה שמבואר בספרי הקבלה, כי שם הוי"ה ברוך הוא הוא רומז לכל העולמות, כי הנה שם י"ה הוא כנגד עולמות עליונים שבהם מתגלה יחודו יתברך בלא מונע מפריד ומעכב, כי אין בו אחיזת הקליפות כלל, וכנודע שאות יו"ד היא חכמה, והאות ה"א היא בחינת בינה, שהיא בחינת העולם הבא, אבל אותיות ו"ה שבשם הם בחינת עולמות הפירוד, אשר נרמז זה בגימטריא שלהם העולה י"א, שהם כנגד י"א סממני הקטורת שהם כוחות הקדושה שירדו למקום הפירוד, שיש בו אחיזת הקליפות והנהגתו יתברך נסתרת ונעלמת ויש מקום לטעות כאילו אינו נמצא במקום זה. והנה גילוי שמו יתברך בעולמות כולם עליונים ותחתונים הוא בחינת "השם שלם", אכן לאחר

שיצאו ישראל ממצרים ונעשה להם כל הניסים לעיני כל העמים, נתגלה שמו יתברך הנהגתו ומלכותו בכל העולם, עד שבא עמלק ו'קירר את האמבטיה', וגרם שוב להסתרת כבודו והנהגתו ית' בעולם. ונמצא שהפריד בין העולמות העליונים בהם מתגלה כבודו ית', לעולם הזה השפל וגרם כביכול פירוד והסתרה בין אותיות י"ה לו"ה בשמו ית'.

זהו מה שאנו אומרים "יהא שמייה רבה מברך" ופירש בשער הכוונות (דרוש א דקדיש) "והנה כונת הקדיש הוא לסלק ולהסיר אותו הרוחניות שהם ה"א סממנים משם (מהקל"י), וזה נעשה ע"י העלאת ב' אותיות ו"ה עד או"א שהם י"ה, ואז יתחברו עמהם ועל ידי כן יתבטלו הקליפות. וזה מה שאומרים "יתגדל ויתקדש שמייה רבה" פ' כי השם של י"ה הרמוז במלת 'שמייה' יהיו שם י"ה רבא, וזה ע"י שנתחברו עם שני אותיות אחרונות ו"ה, ועל ידי כן יהיה השם גדול ושלם, כי בעוד שאותיות אלו נפרדות זו מזו ח"ו אין השם שלם וגדול, ולכן יתגדל שמו של י"ה ויעשה רבה".

ועוד כתב בשעהכ"ו "כי כאשר אנו אומרים וקרבתנו מלכנו לישמך הגדול" נכוין לזכירת עמלק כי בעבור עמלק אין ה' שלם ואין הכסא שלם, ואנו מתפללין שימחה זכרו של עמלק ויהיה שמו גדול". ובספר מורה באצבע להחיד"א (סימן ב אות ד) "באמן יהא שמייה רבה יכוין שימחה זכר עמלק ואז שמו וכסאו יתברך שלם" במהרה בימינו אכ"ר.

הכרת הטוב

נזולים מן הכתלים. החיים בדירה הקטנה הפכו לגיהנום, הכול טחוב ורטוב: חשבון המים האמיר, אחד השכנים אמר לה שמדובר בדליפה חמורה בצינורות שבתוך הקי, ומדובר בתיקון בעלות של אלפי שקלים.

האלמנה מיררה בבכי, אין לה כסף לקנות לחם וחלב, ומהיכן תמציא אלפי שקלים לתיקון הצינורות! "וכשהגיעו מים עד נפש, היא חיגה בדחילו ורחימו לאינסטלטור אחד, וזה הגיע, איבחן את התקלות, ואמר: "גבירתי, מדובר פה בתיקון מורכב, צריך להחליף מחצית מהצנרת של הבית, אך לפני כן צריך לשבור שלוש קירות ולהקים מחדש. זו צרה לא קטנה, הדורשת גם סכום גדול". האלמנה ניגבה דמעות ובתמימותה אמרה: "אני אדבר עם העובדת הסוציאלית שלי, אולי העיריה תשלם".

"טוב מאוד", השיב האינסטלטור, "את תעשי את המוטל עליך, ואם העיריה תשלם, אבצע את העבודה". למחרת בבוקר הלכה האלמנה לעובדת הסוציאלית שלה, וזו ענתה לה "פרויקט שיקום שכונות מממן רק את שיפור חזות הבניין", הסבירה העובדת הסוציאלית, "אבל לא תקלות של אינסטלציה". האלמנה יצאה החוצה פגועה וחסרת אונים, חזרה לביתה וגילתה הפתעה. בבית התייצבו להם האינסטלטור ושני פועלים, שזוברים קירות ומפנים אותם, כשסביבם עומדים ומביטים ילדי האלמנה. היתומים הביטו בעיניים משתאות במלאכת השבירה והבניה. הכול נעשה במיומנות, הקירות נבנו בזריזות, צינורות חדשים הוכנסו, ברזים נוצצים הורכבו לכל הכיורים. והיתומים, בעיקר השניים הגדולים, הביטו בכל פעולה בסקרנות מהולה בחדווה.

"אחרי יומיים של עבודה מאומצת הבריקה הדירה הקטנה של האומללה מניקיון. גם הכתלים נמרחו בצבע חדש. האלמנה היתה מאושרת ושאלה את האינסטלטור: "כמה אני צריכה לשלם?", והוא השיב לה: "סליחה? יש לך טעות גבירתי, העיריה שילמה, העיריה שילמה הכול..."

"אתה מבין אורי אלימלך יידי, האלמנה שמחה הופתעה לגלות, שבניגוד לדברי העובדת הסוציאלית, העיריה כן שילמה את ההוצאה הגדולה, והיא יכולה לחיות בדירתה באושר רב, מבלי לשלם ממה שאין לה. אולם שני היתומים הגדולים הבינו, שהעיריה לא שילמה פרוטה, ולא חצי פרוטה".

"אורי יקירי, את שש המשאיות שירדו בחלקה שלך, העיריה שילמה!!!" אורי פער שתי עניים מוכות בתדהמה, ושמע את צורי מסכם את סיפורו: "יידי, האלמנה זו אמא שלי, היתומים שהביטו בך ולמדו את המקצוע ממך אלו אחי הגדול חנוך ואני. עשרים שנה שאנו מחפשים אותך כדי להודות לך על שמחת החיים שהכנסת לביתנו, באחת התקופות האימות והקשות בחיינו".

בוקר אחד החליטו בני זוג, כי הדירה קטנה מלהכיל את הילדים והצפיפות רבה, ולכן ביקשו להרחיב את הבית על ידי שיוסיפו עוד שני חדרים בגינה הצמודה. בעל הבית, מר אורי, אינסטלטור במקצועו, פתח במרץ רב במבצע אדריכלי הנדסי, ובתוך פחות משנה קיבל היתר בניה. הוא הצמיד לימינו את הקבלן הוותיק געצל שרייבר, סיכם עימו את שכרו וביקש ממנו להתחיל לבנות.

אתה בונה געצל, ואני קונה את כל חומרי הבניין, כך סיכמו. עוד באותו השבוע, יצא אורי לבדוק את מחירי חומרי הבניין, בלוקים, ברזל, חול, מלט, בטון, ה-כ-ל. הוא נע מחברה לחברה וקיבל כחמש הצעות מחיר, עם הפרשים סבירים בין ספק אחד למשנהו. והנה, ללא הודעה מוקדמת, בשעת בוקר, מקבל אורי פלאפון בהול: "שלום אורי, מדבר געצל, אני כאן בחלקה שלך עם המהנדס, ולא יאומן כי יסופר, באו לכאן עכשיו שש משאיות גדולות, עם ברזל, עם בלוקים, עם חול, עם מלט. בקיצור, כמות של סחורה, שעל פי העין שלי, תספיק לבנות את כל הדירה..." "הרי לא הזמנתי סחורה מאף אחד!" תמה אורי, "אנא בדוק מיהו הספק שעשה דין לעצמו..." "געצל ביקש תעודת משלוח מאחד הנהגים, עיין בה והודיע: "מדובר בחב' האחים נחמן בע"מ מאזור התעשייה הישן".

"אני לא הזמנתי מהם דבר... ועוד שש משאיות! ודאי זו טעות, אני אומר להם שיקחו את הכול בחזרה..." ותוך כדי דבריו צלצל לאחים נחמן בע"מ. "אחים נחמן שלום". "בוקר טוב, מדבר האינסטלטור אורי, מי הזמין אצלכם סחורה? ואתם מורידים על דעתכם שש משאיות בלוקים ברזל ומלט. אני לא מתכוון לשלם... קחו הכול!!!"

"סליחה אדוני הנכבד, אבל הסחורה שולמה". "שולמה? מי שילם?" "כנס למשרד וברר את העניין. איננו יכולים לענות על כך בטלפון..." מיד יצא אורי לכיוון הספק, נכנס למשרדו של צורי נחמן, בעל העסק, התיישב מולו בעיניים רושפות ואמר: "תשמע חביבי, אני לא מכיר אותך, אבל המעשים שלך לא מוצאים חן בעיני, אני בסך הכול ביקשתי הצעת מחיר, ואתה על דעתך שולח סחורה? ובטלפון עוד הוספתם חטא על פשע, וסיפרתם לי סיפורי מעשיות שהסחורה שולמה..." צורי נחמן בן ה-30 חייך חיוך ענק, מזג כוס מים צוננת לאורי, וביקש שיברך וירגע. "ובכן", ביקש צורי, "לפני שאתה כועס, תרשה לי לספר לך סיפור קטן, זה יקח לא יותר משתי דקות, ואחר כך אם תרצה תוכל להשיב את הסחורה..." אורי ברך "שהכול", לגם באיטיות מן המים, ונשען על מסעד הכיסא. וצורי החל לספר "לפני כ-20 שנה, אלמנה צעירה מטופלת בשישה ילדים קרסה תחת נטל העומס הנפשי והכלכלי. היה זה לאחר שהבחינה כי מים

ספר ימי הפורים

הלכות ומנהגים בתוספת עיונים והארות, דברי הזוה"ק לחג הפורים, מדרשים ומאמרים מפרדס התורה מאירים כספירים מאוצרו של מורנו ורבנו ראש הישיבה הרב בניהו שמואלי שליט"א בתוספת מגילת אסתר השווה לכל נפש עם פירוש "שבילי המגילה". וכן כל סדר חג הפורים והמצוות הנוהגות בו.

ספר כוונות פורים

הקדמות נפלאות לכוונות ומצוות ימי הפורים, סדר נתינת זכר למחצית השקל, ברכות המגילה בכוונות הרש"ש זיע"א, מגילת אסתר עם רמזי שמות הקודש בתוכה את הספרים ועוד מגוון מוצרי יודאיקה ניתן להשיג בחנות הישיבה 'סגולה' רחוב שילה 4 ירושלים, טלפון 02-644-3300.

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכ"ב פ"ח שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com
לתרומות או למסירת שמות לכדיון נפש ע"י מקובלי ורבי הישיבה בטלפון: 02-624-9000

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תמך באותה שעה, והייתה נימרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)